

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

30. Congregata multitudine, tradiderunt epistolam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

30. *Congregata multitudine tradiderunt epistolam.*

Qvod seditiosis ac factiosis in Repub. ^{Hæretici populares ac factiosi.} nebulonibus proprium est, vt populariter in omnibus se gerant, popularis libertatis studiosos agant, de Principum ac Magistratum tyrannide clamose vociferentur; idem nouis quibusq; hæreticis ac sectarijs, ab Ecclesiæ vnitare recedentibus, proprium est. Quorum hîc indolem & ingenium exactè referre, ac viuum in se ipso specimè dare volens Calvinus, ad hæc B. Lucæ verba de congregata multitudine ad epistolam Apostolicam audiendam, hunc in modum pro libertate populari declamat. *Hæc fuit (inquit) legitima agendi ratio, vt totam plebem ad audiendam epistole lectionem admitterent. Nam si quid controversia acciderit in fidei doctrina, iudicium quidem doctis & peritis. & in Scriptura exercitatis deferri æquum est. Quia tamen omnium pari er interest, quid tenendum sit certò cognoscere, cum tota Ecclesia fraternè communicare debent ipsi Doctores, quid ex verbo Dei statuerint. Sed quid? An hæc communicatio toti Ecclesiæ facta, penes ipsam totam Ecclesiam captæ conclusionis iudicium ponit, vt populo fideli integrum adhuc sit de tota causa cognoscere, & an Doctores Ecclesiæ ex verbo Dei rectè statuerint, suo quoque iudicio examinare, ac deniq; pro sua libertate liberè vel acceptare*

^{Iudicium de fide nõ nisi doctis & in Scriptura exercitatis deferendū.}

vel repudiare? Si hoc intelligit Calvinus,
 prioribus suis verbis aperte contradicit, qui-
 bus aiebat, *doctis & Scripturarum peritis iudi-
 cium rei controuersa deferendum esse*; & præterea
 D. Lucæ verba contaminat, quæ id solum
 docent, multitudini fidelium prælectū esse
 decretum Apostolicum, vt illi morem ge-
 rerent, seseque vt oues Christi Pastorum
 suorum iudicio conformarent; non vt de
 decreto Apostolico illi de nouo cognosce-
 rent aut iudicarent. Iam verò si hoc solum
 posterius intelligat, communicatam esse
 omnibus epistolam Apostolicam, vt omnes
 ei vnanimiter suum iudicium submitteret,
 quid est, quòd in hoc exemplo vel ad Ec-
 clesiam Catholicam taxandam, vel ad fa-
 ctionis suæ patrociniū obseruare potuit?
 Sequentia demonstrabūt, *Nihil enim* (inquit)
sancto & Christiano ordini minus consentaneum,
quàm populi corpus non secus ac porcorum gregem
communi doctrina arcere, vt fieri solet sub tyrannide
*Papatus. Quia enim Papa & cornu & Episcopi po-
 pulum non sperabant vnquam fore satis morigerum,*
*donec in crassam inscitiam reductus esset; hoc finxi-
 runt optimū fidei compendium, nihil sciendo pen-
 dere ex eorum placitis. Contrà verò tenenda est mo-
 diocritas, vt legitima præfectura salua maneat, &*
vicissim populo sua maneat libertas, ne seruiliter
opprimatur. Hæc Calvinus. Homo improbus,
lupum auribus tenens, & veluti inter duas
aquas natās, vt sui ministerij dignitati con-
 sular,

fulat, *legitimas praefecturas salvas esse vult, & penes doctos ac peritos Scripturarum* (qualem se imprimis iudicauit) doctrinae controuersae iudicium esse, sed vt Catholicam Ecclesiam & ordinem Ecclesiasticum taxet, traducat, perturbet, in odium & calumniam vocet, de populi libertate seruanda ratiocinatur; *ne ille seruiliter opprimatur*, cauendum monet, deniq; a Catholicis Episcopis & Pastoribus *veluti porcorum gregem a communi doctrina arceri, & sub tyrannide Papali in crassam inscitiam reductum esse vociferatur*. Sed huic populari & factioso nebuloni facile obstititur, id vnum considerando, non illum de populi libertate sed de sui ministerij dignitate asserenda satagere. Nam & sic nulli grauiores tyranni quam qui in principio populares fuerunt. Vt suum ministerium tueatur, accuratè monet *doctis & peritis desendum esse iudicium, & legitimam praefecturam saluam esse oportere*. Hoc ita accipi Calvinus vult, vt quicquid ipse ex cathedra Geneuensi docuerit, pro oraculo habeatur, nec aduersus eius sententiam, scilicet ex verbo Dei prolata, quisquam hiscere audeat. Talem ille Geneue tyrannidem exercuit, tam in doctrinae forma quam in disciplinae regula; quam omnes sequi oportebat qui Geneuesi asylo gaudere vouerunt: de qua re extant ipsorum Caluinistarum querimoniae graues. Ab Ecclesiae Episcopis & Pastoribus fidelis populus non

Cc 5 vt por-

Examen
disciplinae
praeterea
Londini
an. 1599.

Ecclesie
authori-
tas popu-
lo neces-
saria &
vtilis.

Hebr. 13.

Act. 20.

Ioan. 10.
De vtili-
tat. cred.
cap. 16.

vt porcorum grex à communi doctrina ac-
cetur, sed vt ouium grex à communis do-
ctrinæ iudicio ac determinatione prohibe-
tur; idque non vt in crassam inscitiam re-
ductus ab eorum placitis pendeat, sed vt
omnem doctrinæ sanæ sciētiam ab ore Pa-
storum accipiat, iuxta illud Apostoli Pauli
ad populum fidelem mandatum: *Obedite
Præpositis vestris, & subiaccete illis. Ipsi enim per-
gulant pro animabus vestris.* Ipsorum est, pasce-
re, docere, regere Ecclesiam Dei, quam ac-
quisiuit sanguine suo: populi est, Pastoribus
aurem præbere, vitæ pabulum ab illis acci-
pere; denique vt oves audire vocem Pasto-
ris, sicut Christus docuit. Appositè S. Augu-
stinus: *Quamdiu intelligere sincera non possumus*
(quod populo fidei circa fidei mysteria pro-
perum est) *authoritate quidem decipi miserum est,*
sed certè miserius non moueri. Ab auctoritate
docentis Ecclesie populum Christianum
deterrent hæretici, & dum id agunt, ne au-
thoritate decepti miseri fiant, efficiunt vt
auctoritate despecta miseriore fiant. Sed
(vt statim Augustinus subiungit) *si Dei pro-
uidentia non præsidet rebus humanis, nihil est de re-
ligione sat agendum. Sin verò & species rerum om-
nium, quam profectò ex aliquo verissimæ pulchritu-
dinis fonte manare credendum est, & interiori nescio
qua conscientia Deum quærendum, Deoque seruien-
dum, meliores quosque animos quasi publicè prima-
timque hortatur, non est desperandum ab eodem ipso
Deo*

Deo auctoritatem aliquam constitutam, qua velut gradu certo inmitentes attollamur in Deum. Hæc ille. Hanc verò auctoritatem penes Ecclesiæ Catholicæ Magistros ac Pastores esse, in sequentibus docet. *Cum igitur (inquit) tantum ^{ibidem c. 17.} auxilium Dei, tantum profectum fructumque videamus, (populi Christiani toto orbe credentis multitudinem intelligit) dubitabimus nos eius Ecclesiæ condere gremio, quæ usque ad confessionem generis humani ab Apostolica sede per successiones Episcoporum, frustra hæreticis circumstantibus, culmen auctoritatis obtinuit? Cui nolle primitias dare, vel summæ profectò impietatis est, vel præcipitis arrogantiæ.* Hæc Augustinus, Caluini hoc loco venenum saluberrimo antidoto depellens.

CAP. XVI.

3. *Assumptum Timotheum circumcidit Paulus, propter Iudæos qui erant in illis locis.*

OBSERVAT hoc loco Calvinus, Timotheum quidem à Paulo circumcisum fuisse ad evitandum Iudæorum scandalum, ad ædificationem Ecclesiæ, & publicam utilitatem; Titum verò Paulum circumcidere noluisse, ne puram Euangelij doctrinam proderet, libertatem videlicet Euangelicam ab illa Iudæica ceremonia exemptam. Mox ex hac obser-